

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 201/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. A. K., správkyne konkurznej podstaty úpadcu P., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 105/2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. A. K., správkyne konkurznej podstaty úpadcu P., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. septembra 2009 doručená sťažnosť JUDr. A. K., správkyne konkurznej podstaty úpadcu P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Z. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 105/2004.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že «PD S., ktorého je sťažovateľka v súčasnosti správkynou KP, si uplatnilo dňa 23. 6. 2004 žalobou o vydanie veci svoje nároky, pričom zároveň žiadalo o vydanie predbežného opatrenia.

Podaním zo dňa 18. 6. (správne 18. 7.) 2004 upravilo svoj žalobný petit.

Žalovaný sa svojim podaním zo dňa 13. 8. 2004, ktoré doručil súdu však o deň skôr: 12. 8. 2004 vyjadril k žalobe a žiadal ju zamietnuť.

Okresný súd v Rimavskej Sobote uznesením 1 Cb 105/04 zo dňa 21. 7. 2004 návrh žalobcu na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Následne sa viac-menej vo veci konalo, kde konajúci súd rozhodol Rozsudkom č. 1 Cb/105/04-154, zo dňa 19. 12. 2006, ktorým návrh navrhovateľa – sťažovateľky – zamietol a zaviazal ho zaplatiť odporcovi trovy konania.

Z dôvodu podstatných vád rozsudku, kde sťažovateľka podala návrh na vydanie opravného uznesenia, 10. 10. 2007 bolo toto vydané, avšak neodstránilo všetky, sťažovateľkou namietané vady.

V danom prípade je potrebné vziať do úvahy, že žalovaným subjektom, teda odporcom bola: P., spol. s r. o.,...

Súd vydal rozsudok podľa jeho záhlavia: ... „v obchodno-právnej veci... proti odporcovi P. s. r. o., H... kde vo výrokovej časti, konkrétne druhý výrok, rozhodol:

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania 95.920,- Sk JUDr. I. M., advokátovi...

Takýto rozsudok sa stal zjavne zmätočným, nakoľko účastníkom konania nikdy nebola spoločnosť P. s. r. o., ale výlučne len P., spol. s r. o. ...

Vzhľadom na chyby úvodnej časti rozsudku, ktoré mu dávali absolútne iný zmysel oproti skutočnému meritu veci, kde nikdy na strane odporcu nevystupoval JUDr. M. advokát, podal sťažovateľ návrh na postup podľa ust. § 164 OSP...

Sťažovateľ vo svojom návrhu žiadal vykonať opravu nie len v úvodnej časti, (záhlaví) rozsudku, ale aj vo výrokovej, nakoľko neexistuje ustanovenie, podľa ktorého vzniká

advokátovi nárok na trovy konania, §§ 137 a nasl. OSP adresne definujú čo sú trovy konania a komu vzniká na ne nárok.

Súbežne s návrhom na vydanie opravného uznesenia podal sťažovateľ aj žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty pre podanie odvolanie, nakoľko v čase plynutia lehoty na jeho podanie bola právna zástupkyňa práceneschopná, čo preukázala príslušným lekárskeym potvrdením a zároveň pripojila zmeškaný úkon – odvolanie.

Okresný súd v Rimavskej Sobote odmietol odpustiť zmeškanie lehoty ako aj dôvod zmeškania – práceneschopnosť, nakoľko výlučne len akútna hospitalizácia by podľa názoru prvostupňového súdu odôvodňovala zmeškanie lehoty, čo potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici č. 43 Cob 171/07.

Následne Okresný súd v Rimavskej Sobote predsa len vydal opravné uznesenie, výlučne však len v úvodnej časti svojho rozsudku, kde opravil obchodné meno žalovaného a ako jeho právneho zástupcu uviedol JUDr. I. M.

Voči tomuto opravnému uzneseniu podala sťažovateľka odvolanie, kde poukazovala na to, že z odôvodnenia opravného uznesenia nie je zrejmé, či toto bolo vydané na jej návrh alebo z vlastného podnetu súdu. Táto skutočnosť je skutočne dôležitá, keďže sťažovateľka žiadala opraviť nielen úvodnú časť – záhlavie – rozsudku (oprava mena odporcu, doplnenie označenia právneho zástupcu), ale aj výrok, keďže s poukazom na vyššie citované ustanovenia OSP tento nemá oporu v zákone, nakoľko právnenému zástupcovi nemohli vzniknúť nároky na trovy konania a teda mu nemohli byť priznané (spravidla sa priznávajú účastníkovi konania na účet jeho právneho zástupcu).

Sťažovateľ už považuje za bezbrehú „realizáciu práva“, kde na základe takéhoto výroku bolo aj začaté exekučné konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici však nemal zato, že je potrebné opraviť napadnutý rozsudok aj vo výrokovej časti.

Takýmto postupom bola sťažovateľovi odňatá možnosť konať, nakoľko pokiaľ mu aj nebolo odpustené zmeškanie lehoty z dôvodu „obyčajnej práceneschopnosti“ a nie urgentnej hospitalizácie, súd v rozpore z ustanoveniami zákona, OSP, najmä tretej hlavy, §§ 137 a nasl. odmietol rešpektovať okruh osôb považovaných za účastníkov konania a odmietol vykonať nápravu vydaním opravného uznesenia, kde už podané odvolanie by bolo včasným odvolaním a vzhľadom na skutočnosť, že: JUDr. I. M., advokát v R. počas

celého konania nedisponoval plnou mocou čiže, nemohol zastupovať žalovaného a nemohol si uplatňovať žiadne advokátske náhrady, trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ by súd správne opravil minimálne výrok o náhrade trov konania, sťažovateľka môže voči tomu výroku podať odvolanie.».

Sťažovateľka uviedla, že „Postupom Okresného súdu v Rimavskej Sobote – jeho nečinnosťou vo vzťahu k oprave chybného výroku je sťažovateľka vylúčený z uplatnenia svojich práv formou odvolania, kde absenciou tohto opravného inštitútu ani nemohla použiť iný opravný prostriedok, okrem jediného: podnet na mimoriadne dovolanie generálnemu prokurátorovi.

Tento po preštudovaní celého spisu vzhliadol, že naozaj, JUDr. I. M. počas celého súdneho konania nedisponoval plnou mocou od žalovaného subjektu: P., spol. s r. o. a keďže súd doručil rozsudok výlučne JUDr. M., tento ešte nie je právoplatný a preto nemôže generálny prokurátor konať...

Napriek tomu, že všetky tieto pochybenia sťažovateľka udávala vo svojich podaniach adresovaných súdom oboch stupňov, napriek stanovisku generálneho prokurátora, resp. povereného krajského prokurátora, do dnešných dní nebol predmetný rozsudok doručený druhému účastníkovi konania.

Takýmto postupom súdu: nedoručením svojho rozhodnutia vo veci samej všetkým účastníkom konania, v tomto prípade aj spoločnosti P., spol. s r. o., ... so sídlom H. je sťažovateľke odňatá možnosť konať – využiť dostupné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré však zákon umožňuje využiť len voči právoplatným rozhodnutiam súdu.“.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci vedenej na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod spisovou značkou 1 Cb 105/04 proti odporcovi P., spol. s r. o. , so sídlom H..., bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR porušené bolo.

Okresný súd v Rimavskej Sobote je povinný bez zbytočného odkladu doručiť Rozsudok č. 1 Cb/105/04-154 zo dňa 19. 12. 2006 a opravné uznesenie č. 1 Cb/105/04-190 zo dňa 10. 10. 2007 spoločnosti P., spol. s r. o., H., ktorá je odporcom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 105/04 na Okresnom súde v Rimavskej Sobote.

Ústavný súd zakazuje porušovateľovi pokračovať v porušovaní namietaných základných práv sťažovateľky.

Sťažovateľke priznáva finančné zadostučinenie v sume 54.804,487 €, (t. j. 1.651.040,- Sk), ktoré je Okresný súd v Rimavskej Sobote povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

Okresný súd v Rimavskej Sobote je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 120,88 € (3.641,63 Sk) spolu za 2 úkony právnej pomoci, kde 1 úkon podľa vyhl. č. 655/04 Z. z. je 53,49 € + rež. paušál. 6,95 € do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne, advokátky JUDr. Z. K., K. “

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v zákone (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Viazanosť návrhom platí zvlášť pre petit, čo znamená, že ústavný súd rozhoduje len o porušení tých práv a slobôd, ktoré navrhovateľ uvádza v petite sťažnosti. Označenie základných práv a slobôd, ktoré sťažovateľka uviedla v odôvodnení sťažnosti, ústavný súd považuje za súčasť argumentácie sťažovateľky, ktorá však v prípade, že nebola premietnutá do petitu sťažnosti, nie je predmetom rozhodovania ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu (podobne III. ÚS 119/03, III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07). V danom prípade ústavný súd vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky nevyzýval na doplnenie petitu ani na jeho zosúladenie s odôvodnením sťažnosti.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cb 105/2004. Podstatou jej námietok je tvrdenie, že *„nečinnosťou Okresného súdu v Rimavskej Sobote pri doručovaní jeho rozhodnutia procesne spôsobilému účastníkovi konania, ktorý bol riadne označený v žalobe a je označený aj v dotknutom rozsudku v spojení s opravným uznesením, ku dnešnému dňu nenadobudol tento rozsudok právoplatnosť, v dôsledku čoho odmieta generálny prokurátor prijať jej podania – mimoriadne opravné prostriedky, kým sa neodstráni táto vada...“*.

Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že právo každého účastníka konania na doručenie rozhodnutia všeobecného súdu právne relevantným spôsobom je obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Je však nesporné, že porušenie tohto základného práva namietaným postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 1 Cb 105/2004 sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom (vzhľadom na petit sťažnosti) nenamieta.

Pre účely preskúmania námietok sťažovateľky v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 1 Cb 105/2004. Zo spisu vyplývajú v tejto súvislosti tieto relevantné skutočnosti:

Návrhom doručeným okresnému súdu 1. júla 2004 sa pôvodne Poľnohospodárske družstvo S. (ďalej len „žalobca“) domáhalo od spoločnosti P., spol. s r. o., H. (ďalej len „žalovaná“), pôvodne práva vydať mu hnutelné veci. Následne žalobca 18. júna 2004 upresnil petit žaloby a žiadal zaviazať žalovanú na peňažné plnenie v sume 5 580 052 Sk.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 K 79/2005 z 23. septembra 2005 bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz. Za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená sťažovateľka, ktorá sa stala účastníčkou konania vedeného pod sp. zn. 1 Cb 105/2004 na strane žalobcu.

Ústavný súd zo spisu zistil, že v spise (na č. l. 82) sa nachádza originál splnomocnenia z 25. júla 2004, ktorým „Ing. B. K., konateľ firmy P., spol. s r. o. so sídlom H.“ splnomocnil „advokáta JUDr. I. M., R.“, na zastupovanie žalovanej v uvedenej právnej veci.

Dňa 21. apríla 2006 sťažovateľka osobne nazrela do spisu (č. l. 133).

Zo zápisníc o pojednávaní pred okresným súdom z 24. apríla 2006 a z 13. decembra 2006 tiež vyplýva, že právni zástupcovia účastníkov konania boli osobne prítomní na pojednávaní.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 1 Cb 105/04 z 19. decembra 2006 návrh sťažovateľky zamietol. Zároveň ju zaviazal zaplatiť žalovanej trovy konania v sume 95 920 Sk. K rozsudku je pripojená doručenka, z ktorej vyplýva, že za žalovanú prevzal osobne rozsudok okresného súdu 26. januára 2007 JUDr. I. M. ako jej splnomocnenec. Sťažovateľke (jej právnej zástupkyňi) bol rozsudok doručený 24. januára 2007.

Dňa 16. februára 2007 sťažovateľka spolu s odvolaním proti predmetnému rozsudku podala okresnému súdu aj návrh na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku z 19. decembra 2006, a to z dôvodu zlého zdravotného stavu jej právnej zástupkyne. Súčasne toho istého dňa sťažovateľka doručila okresnému súdu aj návrh na vydanie opravného uznesenia k rozsudku z 19. decembra 2006.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 1 Cb 105/04 z 19. februára 2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 43 Cob 171/07 z 18. júla 2007 bol zamietnutý návrh sťažovateľky na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu z 19. decembra 2006. Predmetné uznesenie okresného súdu z 19. februára 2007 v spojení s uznesením krajského súdu z 18. júla 2007 nadobudlo právoplatnosť 6. septembra 2007.

Opravným uznesením sp. zn. 1 Cb 105/04 z 10. októbra 2007 okresný súd z dôvodu chyby v písaní opravil záhlavie rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 Cb 105/04 z 19. decembra 2006.

Dňa 25. októbra 2007 sťažovateľka nahliadla do spisu okresného súdu sp. zn. 1 Cb 105/2004 a požiadala o vyhotovenie fotokópií zo spisu (z č. l. 81-84, 134, 147, 152-153). V ten istý deň jej okresný súd vyznačil na rozsudku z 19. decembra 2006 ako deň nadobudnutia jeho právoplatnosti 13. február 2007.

O odvolaní sťažovateľky proti opravnému uzneseniu rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 43 Cob 381/2007 z 13. februára 2008 tak, že ho potvrdil. Krajský súd zároveň uznesením sp. zn. 43 Cob 380/2007 z 13. februára 2008 odmietol odvolanie sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu z 19. decembra 2006 v znení opravného uznesenia z 10. októbra 2007 ako oneskorene podané. Obidve rozhodnutia krajského súdu nadobudli právoplatnosť 20. marca 2008.

V okolnostiach prípadu sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť tým, že okresný súd nedoručil svoje rozhodnutie vo veci samej, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky, všetkým účastníkom konania, v danom prípade aj žalovanej (okresný súd doručil rozsudok z 19. decembra 2006 výlučne advokátovi JUDr. I. M., ktorý podľa tvrdenia sťažovateľky počas celého súdneho konania nedisponoval plnou mocou od žalovanej), napriek tomu vyznačil na rozsudku nadobudnutie právoplatnosti 13. februára 2007.

Z predložených príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľka poukazovala na túto skutočnosť už v podnete z 15. januára 2008 adresovanom Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ktorým sa domáhala podania mimoriadneho dovolania proti rozsudku okresného súdu z 19. decembra 2006. V predmetnom podnete sťažovateľka uplatnila argumentáciu porovnateľnú s argumentáciou uplatnenou v sťažnosti ústavnému súdu z 27. augusta 2009.

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) v prípise sp. zn. Kc 23/08 zo 7. februára 2008 sťažovateľke oznámila, že dôvody na podanie mimoriadneho dovolania neboli zistené. Okrem iného v tomto prípise uviedla, že „Na základe Vášho podnetu bol preskúmaný príslušný spisový materiál Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. 1 Cb/105/2004 a exekučný spis EX 105/03/BO. Z predmetných spisových materiálov vyplýva, že exekúcia formou predaja hnutelných vecí bola ukončená v zmysle § 60 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len exekučný poriadok) vrátením poverenia dňa 31. 10. 2003 súdu, nakoľko exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva, ako aj trov exekúcie dňa 28. 10. 2003.

Podľa § 61 exekučného poriadku navrátenie do predošlého stavu je po skončení exekučného konania vylúčené a preto je nutné mať za to, že vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktoré boli predmetom dražby dňa 23. 9. 2003 ich predajom prešlo udelením príklepu a po vzájomnom započítaní pohľadávky so súhlasom súdneho exekútora a doplatení kúpnej ceny.

Vzhľadom na horeuvedené možno mať za to, že Okresný súd v Rimavskej Sobote správne vyhodnotil predmetnú dražbu ako platnú a preto sa odporca stal vlastníkom

príslušných hnutelných vecí. V súvislosti poukazujem na vyjadrenie Pôdohospodárskej platobnej agentúry, sekcie priamych podpôr a organizovania trhu, odbor regulácie trhu so živočíšnymi komoditami, z ktorého je zrejmé, že kôtačný list na výrobu mlieka PD Seňa č. 2953/2002-100 bol na základe žiadosti o prevod prevedený novému vlastníkovi od 23. 9. 2003.

Preskúmaním spisového materiálu 1 Cb/105/2004 bolo zistené, že účastník konania – odporca P. spol. s r. o. nebola v konaní riadne zastúpená, nakoľko plnú moc udelenú JUDr. I. M. podpísal Ing. B. K. ako konateľ firmy P. spol. s r. o., pričom však nikdy nebol konateľom predmetnej spoločnosti. Rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. 1 Cb/105/2004-154 zo dňa 19. 12. 2006 bol doručený len JUDr. I. M. dňa 26. 1. 2007.

V zmysle horeuvedeného je nutné mať preto za to, že predmetný rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote 1 Cb/105/04-154 do dnešného dňa nenadobudol právoplatnosť.

Podľa § 243e ods. 1 OSP ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f OSP), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie. Z uvedených dôvodov však nie splnená podmienka právoplatnosti predmetného rozhodnutia.

Zároveň bola preskúmaná aj výška trov konania priznaná odporcovi vo výške 95.920,- Sk. Predmetné trovy boli priznané na základe správneho vyčíslenia JUDr. I. M. zo dňa 15. decembra 2006.

Na základe Vášho podnetu bolo zároveň preskúmané aj uznesenie Okresného súdu v Rimavskej Sobote 1 Cb/105/04-178 zo dňa 19. februára 2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 CoB/171/07 zo dňa 18. 7. 2007, ktorým Vám bol návrh na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania zamietnutý. V danom prípade sa s odôvodneniami súdov v plnej miere stotožňujem a odkazujem na podrobné odôvodnenie predmetných uznesení.

Nakoľko som nezistil splnenie podmienok na podanie mimoriadneho dovolania stanovených v § 243e a nasl. OSP, Váš podnet odkladám bez ďalších opatrení. “.

Ústavný súd z príslušného spisu krajskej prokuratúry zistil, že vo veci podnetu sťažovateľky na podanie mimoriadneho dovolania jej bolo vyjadrenie krajskej prokuratúry sp. zn. Kc 23/08 zo 7. februára 2008 zaslané 8. februára 2008.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je časovo neobmedzeným prostriedkom ochrany základných práv a slobôd, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúmal, či je splnená podmienka jej podania v dvojmesačnej lehote podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľka mohla o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát uviedol, že porušovanie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému môže dôjsť neodôvodnenou nečinnosťou príslušného orgánu verejnej moci, resp. jeho neefektívnou alebo nesústredenou činnosťou, treba považovať v zásade za „iný zásah“, čo je relevantné aj z hľadiska počítania lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). V danom prípade podľa argumentácie sťažovateľky spočíval „iný zásah“ v tom, že okresný súd nedoručil rozsudok z 19. decembra 2006 všetkým účastníkom konania, a napriek tomu vyznačil na ňom doložku právoplatnosti k 13. februáru 2007. Keďže sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len týmto zásahom, t. j. nedoručením označeného rozsudku všetkým účastníkom konania, bolo z hľadiska plynutia lehoty na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavnému súdu relevantné posúdiť, kedy sa mohla sťažovateľka o tomto „inom zásahu“ dozvedieť (m. m. II. ÚS 417/06).

Je nesporné, že už najneskôr 25. októbra 2007 sa sťažovateľka dozvedela, že okresný súd vyznačil doložku právoplatnosti rozsudku sp. zn. 1 Cb 105/2004 z 19. októbra 2006 (a teda všetky podmienky na nadobudnutie právoplatnosti považoval za splnené), hoci

sťažovateľka namieta, že uvedený rozsudok nebol doručený žalovanej, a preto ňou napadnuté konanie ešte nie je právoplatne skončené, pričom v ňom dochádza k priet'ahom nedoručením rozsudku druhému účastníkovi konania. Sťažovateľka pritom doručila ústavnému súdu sťažnosť až 2. septembra 2009, t. j. zjavne po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Pretože zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti ani túto lehotu predĺžiť (napr. IV. ÚS 14/03), ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Nad rámec svojho rozhodnutia ústavný súd považoval za potrebné uviesť, že v prípade, ak by po riadnom doručení rozsudku sp. zn. 1 Cb 105/2004 z 19. októbra 2006 druhému účastníkovi konania (žalovanej) okresný súd na základe právneho úkonu tohto účastníka konania vo veci ďalej konal a spôsoboval by svojím postupom (nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou) zbytočné priet'ahy v konaní, sťažovateľke by nič nebránilo v tom, aby sa opätovne sťažnosťou adresovanou ústavnému súdu domáhala ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2010